

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 10527-04-09 אנדריאה בוצ'לי בע"מ ואח' נ' קאשי ואח'

בפני כב' השופט אברהם יעקב

תובעים
1. אנדריאה בוצ'לי בע"מ
2. international broadcasting corporation.

נגד

נתבעים
1. אושרי קאשי
2. סטודיו מבטים

פסק דין

בפני תובענה למתן צו מניעה קבוע ופיצויים בגין הפרת זכויות יוצרים, הפרת סימני מסחר ועשיית עושר ולא במשפט, בשל הפרה נטענת של זכויות יוצרים בתצלומים של התובעות.

רקע

1. על פי הנטען בכתב התביעה התובעת מס' 1 - אנדריאה בוצ'לי בע"מ (להלן: "התובעת 1"), היא חברה העוסקת בייצור ועיצוב אופנה, בעיקר עבור חברת Andrea Bocelli Inc (להלן: "חברת אנדריאה בוצ'לי") בעלת מותג "Andrea Bocelli", שנכללה כאחת מבין התובעות טרם נמחקה מהתובענה ביום 25.10.10 עקב אי הפקדת ערובה. התובעת 1 משמשת באמצעות בעליה, מר יובל קורהלי (להלן: "קורהלי") כנציגתה הבלעדית של חברת אנדריאה בוצ'לי בישראל ובמסגרת זו קיבלה את הזכות לרשום על שמה מספר סימני מסחר הקשורים עם מותג האופנה של חברת אנדריאה בוצ'לי.

2. התובעת מס' 2 - International Broadcasting Corporation (להלן: "התובעת 2"), היא חברה העוסקת בהפקות מסוגים שונים, לרבות מיתוג, תקשורת עסקית, תקשורת חזותית, פרסום, שיווק, יחסי ציבור וכו'. על פי הנטען התובעת 2 נמצאת בקשרים מקצועיים ועסקיים עם התובעת 1, קורהלי וחברת אנדריאה בוצ'לי.

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 09-04-10527 אנדריאה בוצ'לי בע"מ ואח' נ' קאשי ואח'

3. הנתבע הינו צלם אופנה והבעלים של סטודיו לצילום "מבטים" המתמחה בצילומי אופנה, ייצוג דוגמניות ובעל אתר האינטרנט <http://www.mabatim1.co.il>.

4. לשם השלמת התמונה יוער, כי ביום 23.1.07 הגישו קורהלי ומירב פלצור (לגביה נטען בכתב התביעה, כי היא נציגת התובעת 2), תביעה כנגד הנתבע בבית המשפט לתביעות קטנות בחיפה (ת"ק 743/07). במסגרת התביעה טענו, כי ההפקות שביצע עבורם הנתבע היו פגומות וכי הוא לא סיפק להם את חומר הגלם של ההפקות שבוצעו. בנוסף נטען, כי הנתבע לא העביר לידם טופס העברת זכויות יוצרים וכו' (נ/4 נספח י"ג). בדיון שהתקיים ביום 8.5.07 הופנו הצדדים לגישור שבסיומו נחתם הסכם גישור (ת/9 נספח כ"ה) שקיבל תוקף של פסק דין (באותו מועד) ובו התחייב קורהלי לתרום סכום של 10,000 ₪ לעמותת ילדים מוכרת, וכן התחייב להחזיר ליחיאל הדר (לגביו אפרט בהמשך) המחאה ע"ס 143,000 ₪. הנתבע התחייב להשיב לקורהלי המחאה ע"ס של \$3642 ולהעביר לקורהלי העתק של קלטות צילומי ההפקות שביצע עבורו. ביום 1.8.07 הגיש קורהלי בקשה לפי סעיף 6 לפקודת בזיון בית משפט וביקש לכוף על הנתבע לבצע את פסק הדין שניתן ביום 8.5.07 ובית המשפט נעתר לכך ביום 23.6.08 בהעדר הנתבע, שחוייב לשלם סך של 17,800 ₪. עתירת הנתבע לביטול החלטה נדחתה ביום 13.7.08. הנתבע ערער על החלטה זו ביום 23.7.08 ובהסכמת הצדדים בוטלה החלטתו של בימ"ש קמא בפסק דין שניתן ביום 30.10.08.

טענות הצדדים

טענות התובעות

5. התובעות פירטו בכתב התביעה, כי הן משתפות פעולה מזה שנים רבות בתחום האופנה. התובעת 1 וחברת אנדריאה בוצ'לי אחראיות על פיתוח המוצרים והן נעזרות בתובעת 2 בכל הקשור להתנהלות עם הספקים ובהם צלמים. בנוסף היא אמונה על הטיפול בנושא זכויות היוצרים, תשלומים וכו'. בסופו של תהליך כאשר מתקבל המוצר המוגמר, אחראית התובעת 2 להעביר לידי חברת אנדריאה בוצ'לי את הבעלות על זכויות היוצרים. התובעות טוענות, כי כוונתן היתה לפתח, לעצב ולייצר בישראל מוצרים ספציפיים לצורך יצוא לארה"ב ולצורך כך נבחרה התובעת 2 שהיא בעלת ניסיון בשיווק בשוק האמריקאי.

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 10527-04-09 אנדריאה בוצ'לי בע"מ ואח' נ' קאשי ואח'

6. לטענת התובעות בסוף חודש נובמבר 2006 פנה הנתבע אל קורהלי והציע עצמו כצלם
אופנה עבור פרויקט שביצעה התובעת 2 עבור התובעת 1 וחברת אנדריאה בוצ'לי. הנתבע
הציג עצמו כבעל סטודיו מוביל בישראל וכבעל ניסיון רב בניהול פרויקטים מסוג זה וכן
התחייב לעמוד בלוח הזמנים שהוקצב לצורך ביצוע הפרויקט. על בסיס זה נאות קורהלי
להזמין מהנתבע שירותי צילום וסוכם בין הצדדים, כי זכויות היוצרים בתצלומים יהיו
בבעלות התובעות. עוד לטענת התובעות, הועברו לנתבע בכתב, הוראות מדויקות בשפה
האנגלית באשר לאופן ביצוע הצילומים.
7. התובעות טוענות, כי בפועל, הנתבע לא עמד בהתחייבויותיו ולמרות זאת שולם לו סך של
3,000 ₪ וסך נוסף של 15,000 ₪ והוא לא השיב כנגד קבלת הכספים את שיק הביטחון
שנמסר לו, כפי שסוכם. לטענתן, הנתבע גם סירב להעביר לתובעות את זכויות היוצרים
בתצלומים באמצעות מסמך רשמי וכן סירב להעביר אל מנהל התובעת 1 את קובצי
המקור של כל תצלומי האופנה שביצע על פי הזמנת התובעות. לטענתן ללא קבלת קבצים
אלה לא ניתן לעשות שימוש בתצלומים נושא התובענה ולשלבם במוצרים שבגינם הוזמנו
התמונות מלכתחילה.
8. עוד פירטו התובעות, כי לנוכח מעשיו ומחדליו של הנתבע, הן הגישו תובענה לבית
המשפט לתביעות קטנות על מנת שהנתבע יעביר לתובעות את קובצי המקור של
התצלומים. אך כל המאמצים הללו נחלו כישלון. עוד נטען, כי בחודש יוני 2008 גילו
התובעות, כי הנתבע העתיק, שידר ופרסם את 23 התצלומים השייכים להן באתר
האינטרנט שלו ובאתר האינטרנט של אחד הצלמים שהעסיק מטעמו ובכך חשף אותם
להעתקה חופשית ופרועה ברשת האינטרנט.
9. בנוסף נטען, כי הנתבע מכר, העביר, שיווק ופרסם את התצלומים שזכויות היוצרים
בהם שייכות לתובעות, תוך שהוא מעבירם לאתרי אינטרנט אחרים שבהם פורסמו פרטי
הנתבע לרבות פרטי צוות ההפקה שלו הכוללים "קישורים חיים" אל אתרי האינטרנט
שלם. התצלומים המפירים פורסמו כאשר הם נושאים את סימני המסחר הרשומים על
שם התובעת 1.
10. התובעות מבססות את תובענתן על עילת הפרת זכויות יוצרים, עילת הפרת סימני מסחר
ועילת עשיית עושר ולא במשפט. התובעות אמנם העלו בכתב התביעה המתוקן עילות

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 09-04-10527 אנדריאה בוצ'לי בע"מ ואח' נ' קאשי ואח'

נוספות אולם זנחו אותן בסיכומיהן.

11. באשר לנזק, טוענות התובעות, כי נגרם להן נזק כתוצאה מהפרת זכויות היוצרים שהוביל לקריסת תוכניות עסקיות ממשיות. לדידן, כל תמונה מהווה יצירה נפרדת בעלת ערך כלכלי נפרד מהאחרות ובנסיבות אלה, כל יצירה זכאית להגנת זכויות יוצרים ולפיצוי סטטוטורי נפרד כקבוע בחוק. בנוסף, לטענתן, כחלק מעיצוב קולקציית הבגדים שצולמה במסגרת ההפקה, שולבו סימני המסחר בבגדים שצולמו על ידי הנתבע וכחלק מהעתקת התצלומים המפריים ופרסומם באתר הנתבע ובאתרים מפריים נוספים, עשה הנתבע שימוש בלתי מורשה בסימני המסחר.

12. עוד טוענות התובעות, כי לנוכח העובדה שהנתבע משתמש בתצלומים המפריים החל משנת 2008, באתריו ובאתרים מפריים אחרים, הרי ששימוש זה הינו מעבר לסכום של 18,000 ₪ שקיבל הנתבע מן התובעות.

13. בסיכומיהן טוענות התובעות, כי בהתבסס על העובדה ששירותי הצילום של הנתבע ניתנו בחודש נובמבר 2006, זכויות היוצרים בתצלומים שייכות להן, שכן הדין הרלבנטי הוא חוק זכויות יוצרים 1911 הקובע בסעיף 5 שמזמין היצירה הוא בעל הזכות. לטענת התובעות, הנתבע מעולם לא ביקש או סיכם עם קורחלי כי זכויות היוצרים ישארו בבעלותו. לדידן, קיימים ארבעה מסמכים המציינים באופן ברור, כי הנתבע העביר את הבעלות בזכויות היוצרים לתובעות ו/או לקורחלי והם: חשבונית מס בגין ההפקה הראשונה הקובעת כי התשלום מעביר את זכויות היוצרים בתמונות של שיר הדר לתובעת 2, צילום שיק ע"ס 15,000 ₪ והסבר בתחתית העמוד הקובע כי ברגע שהשיק יפרע יחתום הנתבע על טפסים להעברת זכויות היוצרים על שתי הפקות צילומים, הסכם חתום ע"י הנתבע שכותרתו לכבוד IBC ועניינו העברת זכויות יוצרים על תמונות שבוצעו בשלוש הפקות נפרדות שבוצעו בחודש 12/2006 ומסמך נוסף הוא הסכם חתום ע"י הנתבע מיום 8.5.07 שכותרתו - העברת זכויות יוצרים.

טענות הנתבע

14. לטענת הנתבע, התובעת 1 הינה חברה פרטית הרשומה בישראל, הנמצאת בבעלותו של קורחלי וכתובתה בחיפה. אולם בדיקה שערך הנתבע העלתה, כי לא נמצאת בכתובת הרשומה כל חברה. בנוסף נטען באשר לתובעת 2, כי אינה קיימת, שכן הוברר,

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 10527-04-09 אנדריאה בוצ'לי בע"מ ואח' נ' קאשי ואח'

- שבארה"ב רשומות 3 חברות בשם זהה לשמה של התובעת 2, שעיסוקן בהשקעות ואחזקות בתחום הפיננסי בארה"ב ואין להן כל רלבנטיות לנטען בתביעה. כל החברות המופיעות בשם זה מופיעות בסטטוס לא פעיל. גם לא קיימת כתובת האינטרנט הנטענת כשייכת לתובעת 2. נטען גם, כי בירור ביחס לתובעת 3 העלה, שלא קיימת כל חברה בשם זה בארה"ב.
15. לפיכך, טוען הנתבע, התובעת 1 הינה חברת קש אשר הוקמה כדי לשרת את מטרותיו הפסולות של בעליה וכל פעילותה הנטענת אינה קיימת. עוד הפנה הנתבע לכך שהאירועים הנטענים בכתב התביעה התרחשו בסוף שנת 2006 בעוד שתעודות הרישום של סימני המסחר פורסמו ביום 31.10.07 וביום 14.2.08.
16. כמו כן טען הנתבע, כי מערכת יחסי העבודה שתיארו התובעות בין לבין עצמן נעדרת כל תימוכין.
17. הנתבע טוען, כי כל התמונות שמפורסמות באתר האינטרנט שבבעלותו הן תמונות שהנתבע צילם וזכויות היוצרים בהן שייכות לו. לטענתו הוא אמנם התיר לתובעת 2 לעשות שימוש בתמונותיו, אולם מבלי לוותר על זכויות היוצרים שלו. כך עולה ממסמך שנחתם בין הצדדים (נספח ג1 לכתב התביעה המתוקן).
18. עוד טוען הנתבע, כי נספח ג2 לכתב התביעה המתוקן עליו חתום הנתבע, הינו מסמך אשר הוכן רק למטרת תביעה עתידית. מדובר במסמך ריק ומעצם העובדה שהוא נעדר פרטים ביחס לרשימת הצילומים והתמונות אשר הועברה כביכול לתובעת 2, המסקנה היא כי לא הועבר לה דבר.
19. לטענת הנתבע, המלל שמופיע על גבי החשבונית שהוצאה ע"י הנתבע בגין קבלת שכר הטירחה (נספח ג3 לכתב התביעה המתוקן), נכתב עקב לחצים שהפעיל קורהלי על הנתבע והתניית תשלום שכר טירחתו ברישום הערה בדבר העברת זכויות היוצרים אל התובעת 2, על גבי החשבונית. הנתבע טוען, כי הסכום ששולם הוא בגין שכר טירחתו ולא בגין העברת זכות יוצרים כלשהי.

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 09-04-10527 אנדריאה בוצ'לי בע"מ ואח' נ' קאשי ואח'

20. בנוסף, לטענתו, הוא לא קיבל מהתובעות הנחיות והוראות ביחס לצילומים, בניגוד לטענת התובעות הנסמכות על מסמכים שלטענת הנתבע כלל לא הומצאו לו. כמו כן הוא מפרט, כי בסוף חודש נובמבר 2006 פנה אליו קורהלי לצורך קבלת שירותי צילום מהסטודיו שבבעלות הנתבע, לצורך הפקת צילומי בגדים והוא נענה לכך וצילם עבורו במסגרת שלוש הפקות. בסיומו של יום הצילומים הראשון שילם קורהלי לנתבע סך של 3,000 ₪. בהמשך פנה קורהלי וביקש יום צילומים נוסף שעלותו עמדה ע"ס של 2,090 \$ וסוכם, כי סכום זה ישולם במזומן בתום יום הצילומים אך לא נעשה כן. עלותה של ההפקה השלישית הועמדה ע"ס של 2,498 \$. השיק ע"ס 3,647 \$ באמצעותו שילם לקורהלי, עבור חלק מהטירחה בגין ההפקות שפורטו לעיל, היה של חברת "ברוקס אנד קומפני" ודובר בהמחאה שלא כובדה.

21. הנתבע מבסס את טענתו לפיה נותרו זכויות היוצרים בתמונות בבעלותו על נספח ד' לכתב ההגנה – מכתב שנשלח באמצעות דוא"ל מקורהלי אל הנתבע ביום 15.1.07 במסגרתו פנה קורהלי לנתבע על מנת שיחתום על טופס העברת זכויות היוצרים. לטענת הנתבע כל עוד לא נחתם מסמך המעביר את זכויות היוצרים מהנתבע לאחר, הרי שזכויות היוצרים נותרו בבעלותו.

22. עוד מפרט הנתבע, כי ביום 9.5.07 ניתן פסק דין במסגרת התביעה הקטנה שהגיש קורהלי, כמפורט לעיל, במסגרתו חויב קורהלי לשלם סך של 10,000 ₪, ומנגד התחייב הנתבע להעביר את קבצי המקור לקורהלי ולתובעת האחרת, גב' מירב פלצור. קורהלי לא מילא אחר פסק הדין ואילו הנתבע שלח בשלושה מועדים את קבצי המקור בדואר רשום כמתחייב (העתקי המעטפות צורפו לכתב ההגנה) אך הם חזרו מן הטעם "לא נדרש" ו"לא ידוע".

23. באשר לטענה בדבר הפרת סימני המסחר טוען הנתבע, כי סימני המסחר נרשמו רק בשנת 2008, כשנתיים לאחר צילום התמונות ואין בצילומים כל סימן מסחר השייך למי מן התובעות.

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 09-04-10527 אנדריאה בוצ'לי בע"מ ואח' נ' קאשי ואח'

דיון והכרעה

24. בפתח הדברים ועוד טרם אדון בהפרת הזכויות הנטענת, אבחן את טענת העדר היריבות. כאמור, לטענת הנתבע לא הוכח קיומן של התובעת 2 וחברת אנדריאה בוצ'לי וכן נטען, כי התובעת 1 הינה חברת קש הנעדרת כל פעילות עסקית במועדים הרלבנטיים. לצורך בחינת טענה זו אבחן האם התובעות הרימו את הנטל הראייתי בעניין הוכחת יריבותן אל מול הנתבע. מטעם התביעה העיד עד תביעה 1 - קורהלי שטען כאמור, כי הוא בעליה של התובעת 1 ונציגה הבלעדי של התובעת 2, אולם מזמינת היצירה היא חברת אנדריאה בוצ'לי. כך עלה מתצהירו (ת/9 סעיף 22) ומעדותו (עמ' 29 לפרוט' ש' 11). עוד פירט קורהלי בתצהירו (ת/9 סעיף 23), כי מערך היחסים בין התובעות לחברת אנדריאה בוצ'לי הוא שבסיום התהליך מעבירה התובעת 2 לידי חברת אנדריאה בוצ'לי את זכויות היוצרים והבעלות בצילומים. בחקירתו הנגדית הוא השיב באופן הסותר את תצהירו וכך אמר (עמ' 29 לפרוט' ש' 21-20): **"צריך לראות בהזמנות איך זה מוגדר שם. לאחר שאני מעיין באותן הזמנות, נספח ט"ז לתצהירי אני רואה שאין כאן העברת בעלות"**.

25. קורהלי פירט, באופן עמום את מערך היחסים בין החברות, כי כאשר מבוצעת הפקת צילומים עבור חברת אנדריאה בוצ'לי וסטודיו הצילום לא מעביר את צילומי תמונות ההפקה או קבצי המקור לידי התובעת 2 הרי שזכויות היוצרים נותרות בידי האחרונה (ת/9 סעיף 24).

26. אעיר, כי תצהירו ועדותו של קורהלי הותירו עמימות רבה גם ביחס למקצועו ועסקיו באומרו, כי הוא **"מעצב על מומחה"** (ת/9 סעיף 2) והעיד, כי אין באמתחתו כל תעודה מקצועית (עמ' 17 לפרוט' ש' 29). בהמשך אמר שהוא מעצב טקסטיל ומפתח אופנה (עמ' 24 ו-26 לפרוט'). קורהלי טען, כי הוא פועל במסגרת כישורים אלה במסגרת **"חברת אתניקס ניו יורק"** שבבעלותו (ת/9 סעיף 2) וצירף לתצהירו קבלה על רישום החברה (נספח א לת/9) אבל הוא אישר בעדותו, כי לא ניתן להסתמך על קבלה זו כדי לקבוע שהוא בעל מניות בחברה זו. כשנשאל מדוע לא המציא מסמך המאשר זאת השיב **"הרבה מסמכים אבל לא צירפתי אותם"** (עמ' 19 ש' 16-15 לפרוט').

27. יודגש, כי בהקשר לעיסוקו של קורהלי הוגש מטעם ההגנה תצהירו של יחיאל הדר (נ/6), הבעלים של בית הדפוס שקורהלי פנה אליו לצורך הדפסת קטלוג. הדר תיאר את הזמנת

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 09-04-10527 אנדריאה בוצ'לי בע"מ ואח' נ' קאשי ואח'

העבודה שבוצעה ע"י קורהלי וכן את העובדה שהאחרון ביקש את רשותו לצרף לקטלוג את התצלום של בתו של הדר שהיה מונח במשרדו של האחרון, ובהתאם לכך הופק הקטלוג. הדר הצהיר, כי קורהלי לא שילם לו בגין הפקת הקטלוגים ותיאר זאת כך: **"נפילתי קורבן ברשתו של נוכל"** ואף הגיש בעניין זה תלונה למשטרה. כמו כן הוא פירט, כי קורהלי התחייב, כי בנותיו של הדר ידגמנו עבור התובעת 2 ולצורך העניין הפקיד בידי הדר שיק ביטחון ע"ס 143,000 ₪. משהבין הדר, כי קורהלי הונה אותו, הוא הורה לבנק לבטל את ההמחאה. בין השניים התנהל הליך אזרחי ובמסגרת גישור בוטל הסכם הדוגמנות (נ/7) שהיה בינו לבין קורהלי והאחרון חוייב להפקיד סכום של 10,000 ₪, בהתאם לדרישת הדר. בהמשך התצהיר ציין הדר, כי קורהלי **"עקץ"** אותו והסב לו הפסד כספי (כך גם עלה מעדותו של הדר בעמ' 56-58 לפרוט').

28. כמו כן, מעדותו של קורהלי ניכר, פעילותה העיסוקית של התובעת 1 מינורית. קורהלי שהוא בעלים יחיד אישר בעדותו, כי התובעת 1 החליפה בתקופה של 7 שנים כ-8 כתובות אך לא המציא הסכם שכירות אחד (עמ' 14-15 לפרוט'). קורהלי עומת בעדותו עם עדות שמסר במסגרת ת"א 15699/05 ביום 13.5.09 במסגרתה העיד בשנת 2009, כי חברת אנדריאה בוצ'לי הישראלית איננה פעילה משנת 2004 ושכל עסקיה קרסו. כאשר נשאל על כך בעדותו בפניי הוא אישר שזו היתה עדות אמת. באשר לפעילותה העכשווית העיד, כי **"פעילות החברה נגזרת מהתובעת 3 שנמחקה והיא לא מוכרת לשוק, לא משתמשת בהון העצמי של החברה"**. באשר לעיסוקה העיד, כי החברה מייצרת בדים עבור הזמנות של לקוחות חברת אנדריאה בוצ'לי, וכשעומת עם העובדה שהוא לא עוסק בייצור מאחר ואין לו עובדים השיב **"אני נותן את העבודות לקבלני משנה"** (עמ' 15 - 16 לפרוט'). בנוסף עומת קורהלי בחקירתו הנגדית עם אמירתו בהליך שנזכר לעיל, לפיה מאז שנת 2003 ועד שנת 2009 הוא לא ביצע עסקה כלשהי בגינה קיבל תשלום או שילם לגורם מחוץ לישראל והוא השיב באופן לא ברור **"לא שילמתי לגורם מחוץ לישראל. נכון גם ל-2009 קיבלתי כספים רק מהתובעת 3"** (עמ' 16 לפרוט' ש' 17).

29. גם כאשר עלה נושא קיומו של אתר אינטרנט של התובעת 1, השיב קורהלי באופן מעורפל באומרו, כי כתובת אתר האינטרנט של התובעת 1 היא **"סולובוצ'לי. קום"** וכשנשאל האם באתר זה יש הפנייה לאתר של חברת אנדריאה בוצ'לי הוא השיב בהתחמקות **"אני מאמין שכן"** (עמ' 22 לפרוט' ש' 12-7). בהמשך הסתבך בהסבריו תוך שאמר, כי לתובעת 1 אין צורך מעשי באתר אינטרנט והסביר, כי היא עושה שימוש באתר האינטרנט של התובעת 3 לצורך **"שימוש תדמיתי. כשלקוחות פוטנציאליים**

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 10527-04-09 אנדריאה בוצ'לי בע"מ ואח' נ' קאשי ואח'

רוצים לראות את הפעילות, מה החברה האמריקאית עושה, הם נכנסים ורואים" (עמ' 22 לפרוט' ש' 20-21), לדבריו הוא לא מפנה לאותו אתר ושב והסביר, כי אין לו חובה להפנות לקוחות מאחר ואין לו לקוחות שכן הלקוחות הם למעשה של "חברת אנדריאה בוצ'לי האמריקאית, אני במפעלים" (עמ' 22 לפרוט' ש' 25-26). בהמשך עדותו הוא שב וסתר את דבריו באומרו, כי חברת אריסטו שמט היא לקוחה שלו ובהמשך הוא ניסה להסביר את הסתירה בדבריו הקודמים בכך שהזמנת אריסטו שמט היא רק "של דוגמאות, של פיתוח" (עמ' 24 לפרוט').

30. תמיהה נוספת לגבי עדותו של קורהלי עלתה בהקשר לטענתו לפיה הצילומים שצירף מהאתר של סולבוצ'לי הם של מותג היוקרה של חברת בוצ'לי האמריקאית, שכן כאשר הוא עומת עם הנתון לפיו כתוב על גבי הצילומים שזכויות היוצרים שייכות לסולבוצ'לי הוא השיב, כי סולבוצ'לי אינה אישיות משפטית אלא זו מחלקה בחברת אנדריאה בוצ'לי.

31. קורהלי טען בתצהירו, כי ניתן לו רשיון ייחודי מאת התובעת 3 אשר מסמיכו בין היתר לפעול בשמה אך לא הציג מסמך התומך בכך (עמ' 17 לפרוט' ש' 23). גם בהמשך חקירתו, כאשר נשאל לגבי טענתו לפיה התובעת 1 באמצעות קורהלי קיבלה משימה להפיק, הוא השיב "יש התכתבויות, הן לא פה" (עמ' 31 לפרוט' ש' 29). זו גם היתה טענתו באשר להסכמי התקשרות כלשהם עם חברת אנדריאה בוצ'לי. מעדותו של קורהלי הוברר, כי מסמכים שצורפו לתצהירו (ת/9 נספח ו) ועל גביהם לוגו של חברת אנדריאה בוצ'לי, הופקו על ידו (עמ' 23-24 לפרוט').

32. באשר לתובעת 2 לא הובאה בפני כל ראיה המעידה על התקשרות ישירה כלשהי שלה עם הנתבע. הוגש תיעוד של תכתובות דואר אלקטרוני שערך קורהלי בשמה לגביו אפרט בהמשך. קורהלי העיד, לגבי הבעלים של התובעת 2 כי: "יש מספר בעלים: השניים המרכזיים הם אניטה דנהו ורוברט דנהו שהם אם ובנה" (עמ' 32 לפרוט' ש' 11). באשר לשאלה בדבר קיומו של חוזה בין התובעת 1 לתובעת 2 הוא השיב: "לתובעת 1 אין חוזה עם אייביסי, אלא יש התקשרות עיסקית שבגינה יש תנאים כאלו ואחרים להיות התובעת 1 נציגה של אייביסי" (עמ' 32 לפרוט' ש' 13-14).

33. מהתצהיר של קורהלי (ת/9) עלה, כי התובעת 2 היא חברת פרסום, מיתוג, הפקות וכו' שעבדה מול הנתבע בזמנים הרלבנטיים לתובענה ולהפקות שבוצעו על ידו. מעדותו עלה, כי הנתבע היה קבלן משנה של התובעות. העדכונים בין התובעות נעשו באמצעות דוא"ל,

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 09-04-10527 אנדריאה בוצ'לי בע"מ ואח' נ' קאשי ואח'

טלפון, פקסים, חבילות וכו'. לדבריו הוא נפגש עם נציג של התובעת 2 בשנת 2003 ולאחר
שהוא מוציא הוצאה כספית מסוימת הוא דורש תשלום מהתובעת 2 ומקבל החזר,
כדבריו "אני מעביר, קבלות חשבוניות, עם החזרי הוצאות, כל עוד מדובר בהוצאות של
פרויקטים בפועל" (עמ' 20 לפרוט' ש' 24-25). כאשר עומת עם כך שהוא לא הביא כל
מסמך המוכיח העברת כסף בין התובעת 2 לתובעת 1 הוא השיב, כי "כל הנושא הכספי
הוא סודות מסחריים" (עמ' 20 לפרוט' ש' 30). בחקירתו החוזרת תיאר קורחלי את
יחסיו עם התובעת 2 כך: "היום אני מייצג את אייביסי רק למטרות משפטיות (עמ' 40
ש' 1).

34. בזיקה להסבריו בדבר הוצאות והחזר, צירף קורחלי לתצהירו צילום שיק (נספח י"ז
לת/9) מחשבון בבעלות מירב פלצור וכאשר הוא נשאל על כך בחקירתו הנגדית
השיב: "זה היה ההסדר בזמן הרלבנטי ביני לבין מירב ולבין איי.בי. סי. אני לא זוכר"
(עמ' 34 לפרוט' ש' 25). ובהמשך כשנשאל על שיק נוסף של מירב פלצור באמצעותו שילם
השיב: "זה נקרא החזר הוצאות. כל שקל ששולם על ידי או ע"י מירב או מי מטעמנו
הוחזר ע"י אי. בי סי. אין לי מסמך להראות על כך (עמ' 35 לפרוט' ש' 25-26). כאשר
עומת עם השאלה כיצד יתכן שהנתבע הוציא חשבונית ע"ש התובעת 2 ומי ששילם בפועל
זו לא התובעת 2 הוא השיב: "אני לא זוכר את הלך הרוח ומי עשה מה באותו זמן
רלבנטי לפני 5 שנים" (עמ' 35 לפרוט' ש' 32).

35. קורחלי העיד, כי הוא התקשר עם הנתבע בשם התובעת 2 ששילמה על כך (עמ' 28
לפרוט'), אולם לא היה לו מסמך התומך בטענה זו (עמ' 33 לפרוט'). המסמכים היחידים
שהוגשו ע"י קורחלי כדי להציג ראיות המתעדות את פעילותה של התובעת 2 היו
פוליסות ביטוח ומסמכים שונים משנת 2002 (ת/9 נספח ז) שהיא לא התקופה הרלבנטית
לתביעה.

36. כמו כן לא הוגשה כל ראיה בדבר רישום התובעת 2. כאשר נשאל קורחלי באיזו מדינה
רשומה חברה זו הוא השיב, כי בניו יורק והשיב באופן עמום לשאלה מדוע לא הוגשה
תעודת הרישום שלה בכך שאמר "לא יודע". וכשנשאל איזו הוכחה יש בידו לכך
שהחברה קיימת השיב: "צרפתי הרבה הוכחות. לא צירפתי תעודות רישום" ובהמשך
הוסיף ואמר "מסמכי התאגדות ומסמכים משפטיים של החברה הועברו לבא כוחי"
(עמ' 25 לפרוט').

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 09-04-10527 אנדריאה בוצ'לי בע"מ ואח' נ' קאשי ואח'

37. עוד הוא הסביר בעדותו, כי חברת אנדריאה בוצ'לי פנתה לתובעת 2 אך גם טענה זו לא נתמכה במסמך כלשהו. קורהלי הסביר זאת בכך ש "יש הרבה מסמכים אני חושב שחלקם פה" (עמ' 28 לפרוט') והפנה לנספח ט"ו לתצהירו שהם לדבריו מסמכי פיתוחים ועיצובים הקשורים להפקה. מעיון בהם עולה שהמדובר רק בסקיצות של הבגדים ואין כל תימוכין להתקשרות בין התובעות.

38. מבחינת הנתונים שהובאו לעיל עולה, כי בגירסת קורהלי שהוא עד התביעה היחיד, ישנן סתירות רבות, אשר פגעו במהימנותו. כמו כן לא הובאה כל ראיה בדבר התקשרות של התובעת 2 וחברת אנדריאה בוצ'לי עם הנתבע. בנוסף לא הוכח כל מערך ההתקשרויות השונות שנטען שהיה בין התובעות לבין חברת אנדריאה בוצ'לי. כל אימת שנדרש קורהלי להסביר את מערך ההתקשרויות בין החברות הוא הסתבך בתשובותיו ולא סיפק מענה או תמך טענותיו בראייה כלשהי. גם התשלום שהעובר לנתבע בגין העבודה שביצע, נעשתה מחשבונה של מירב פלצור, שהתובעות לא מצאו לנכון לזמנה לעדות. תמונה בעיני ההימנעות מהבאת פלצור לעדות בייחוד לנוכח העובדה, כי לתצהירו של קורהלי צורף תצהירה של פלצור (ת/9 נספח כ"ו) שהוגש במסגרת התביעה הקטנה שהגישו קורהלי ופלצור נגד הנתבע. מתצהיר זה עולה, כי בשנת 2006 היתה פלצור נציגת התובעת 2 בישראל. בנסיבות אלה, בהן נמנעו התובעות מלהזמין לעדות את פלצור, כאשר הוכח בפני, כי היתה יכולה להיות עדה רלבנטית, קמה ההנחה, כי עדותה היתה פועלת לרעת התובעות. ראה את שנקבע בע"א 2275/90 לימה חברה ישראלית לתעשיות כימיות בע"מ נ' רוזנברג, פ"ד, מז (2) 605, בעמ' 614 :

"אי הבאתו של עד רלבנטי מעוררת, מדרך הטבע, את החשד, כי יש דברים בגו, וכי בעה"ד שנמנע מהבאתו חושש מהעדתו ומחשיפתו לחקירה שכנגד'..."

כמו כן, ראה את שנפסק בע"א 27/91 קבלו נ' שמעון, פ"ד מט (1) 450, בעמ' 457 :

"לחובת גרסתו של המערער, השופט ייחס משקל נכבד לעובדה שהמערער נמנע מלהעיד את סוכן הביטוח... הימנעות מלהביא ראיה מצויה ורלבנטית תוביל את ביהמ"ש למסקנה שאילו הובאה היא הייתה פועלת לרעת אותו צד שנמנע מהגשתה..."

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 09-04-10527 אנדריאה בוצ'לי בע"מ ואח' נ' קאשי ואח'

39. לאחר שבחנתי את מכלול הנתונים שבפני, כולל התרשמותי השלילית מאוד מעדותו של קורהלי כמפורט לעיל סבורני, כי לא הונחה בפני תשתית עובדתית ומשפטית ליריבות בין הנתבע לבין התובעת 2. תקנה 101 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, מסמיכה את בית המשפט לדחות על הסף תובענה מחמת אחת העילות המנויות במסגרתה ולעניינינו בשל "כל נימוק אחר שעל פיו הוא סבור שניתן לדחות מלכתחילה את התובענה בנוגע לאותו נתבע" (תקנה 101(א)(3)). מהפסיקה עולה, כי נימוק הדחייה הקבוע בתקנה 101(א)(3) הוא מעין "סעיף סל". אחת העילות אשר הוכרו בפסיקה כנימוק לדחיית תובענה על הסף עניינה העדר יריבות בין בעלי-הדין ראה כב' הנשיא (בדימוס) ד"ר אליהו וינוגרד בספרו "תקנות סדרי הדין" (מהדורה רביעית - אוגוסט 2008, בעמ' 182). לאור האמור לעיל אני דוחה את תביעתה של התובעת 2.
40. כעת נותר לבחון את מהות ההתקשרות של קורהלי, בשם התובעת 1, עם הנתבע והטענה בדבר הפרת זכות היוצרים. בטרם אתייחס לנתונים העובדתיים, אבחן את הדין החל על המקרה. ביום 25.11.2007 פורסם ברשומות חוק זכות יוצרים, תשס"ח-2007 (להלן: "החוק החדש"), אולם החוק נכנס לתוקפו שישה חודשים מיום פרסומו, קרי, ביום 25.5.2008. חוק זה החליף את החקיקה המנדטורית שעל פיה הוסדר תחום משפט זה מאז קום המדינה, וביטל את תחולתו של חוק זכות יוצרים, 1911 (להלן: "החוק הישן"), וכן ביטל את הוראות פקודת זכות יוצרים, למעט סעיפים 33 עד 37. לפי סעיף 78(א) לחוק החדש הוראותיו חלות לא רק על יצירות שנוצרו לאחר כניסתו לתוקף אלא גם על יצירות שנוצרו טרם תחילתו, בכפוף למספר סייגים אשר נקבעו בסעיפים הקטנים (ב) עד (ו). ביחס לטענה בדבר הפרת זכות יוצרים, נקבע כי: "ג) על פעולה ביצירה שנעשתה לפני יום התחילה לא יחולו הוראות פרק ח' לעניין הפרה של זכות יוצרים או זכות מוסרית ולעניין תרופות, וימשיכו לחול לגביה, לעניינים אלה, הוראות הדין הקודם;...".
- הוראה נוספת הרלבנטית לעניינינו הינה הוראת סעיף קטן (ה) הקובע: "הוראות סעיפים 33 עד 36 לא יחולו על יצירה שנוצרה לפני יום התחילה, וימשיכו לחול לגביה לעניין זה הוראות הדין הקודם". סעיפים 33 עד 36 לחוק החדש, עניינם: הבעלים הראשון של זכות היוצרים, יצירה שנוצרה בידי עובד, יצירה מוזמנת ובעלות המדינה ביצירה.

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 09-04-10527 אנדריאה בוצ'לי בע"מ ואח' נ' קאשי ואח'

41. מכאן, נוכח המועדים הרלוונטיים למקרה שבפנינו, והעובדה שעסקין ביצירה מוזמנת, הרי שהדין החל על טענת ההפרה במקרה דנן, הינו החוק הישן בו הגדרת הבעלות בזכות היוצרים מעוגנת בסעיף 5(א) בהאי ליסנא :

"בכפוף להוראות חוק זה, יהא מחברה של יצירה הבעל הראשון של זכות היוצרים בה: בתנאי - (א) שאם היה זה פיתוח, צילום או תמונה והגלופות או העתקה מקורית אחרת הוזמנו ע"י אדם אחר והוכנו תמורת דבר-ערך בהתאם לאותה הזמנה, הרי, אם אין כל הסכם הקובע את ההיפך, יהא האיש שהזמין את הגלופה או ההעתקה המקורית האחרת הבעל הראשון של זכות היוצרים";

42. בעניינו יש צורך לבחון את טענת התובעת 1 לפיה התחייב הנתבע באופן מפורש בפני קורחלי, כי עם הסדרת התשלום הוא יחתום על המסמכים הנדרשים להעברת זכויות היוצרים. היא מפנה בעניין זה לתמלולי שיחות הנתבע עם קורחלי (ת/9 נספח כ') וכן מסתמכת על ארבעה מסמכים המורים, כך לטענתה, כי הנתבע העביר את זכויות היוצרים לקורחלי ו/או לתובעות.

43. המסמך הראשון אליו מפנה התובעת 1 הינו חשבונית מס ע"ס 3,000 ₪ מיום 28.11.06 (ת/9 נספח י"ז 1) שהוציא הנתבע בגין ההפקה הראשונה, עבור התובעת 2 ונרשם על גביה, כי הוצאה בגין "צילום אופנה בעבור תשלום הנ"ל הנני מעביר את זכויות היוצרים של התמונות של שיר הדר לחברת IBC המיוצגת ע"י יובל קורחלי". כאשר נשאל קורחלי ביחס לטענתו לפיה התובעות דרשו מסמך העברת זכויות יוצרים מסודר, הוא השיב כי התובעות לא הסתפקו במה שנכתב על גבי החשבונית (עמ' 33 לפרוט'). בהמשך עדותו אישר את העובדה, כי העברת הזכויות נושא מסמך זה רלבנטית רק לגבי תצלומים של הדוגמנית שיר הדר, וכן הוברר מעדותו, כי על רקע מחלוקת עם הוריה של הדר (לגביה העיד כמפורט לעיל יחיאל הדר), ההסכם שנחתם עמם עלה על שרטון והוא לא שילם להם. כך עולה גם מתצהירו של הדר (נ/6) שבו הוא הצהיר, בין היתר, כי הוא תבע את קורחלי בבית המשפט לתביעות קטנות ובמסגרת הליך של גישור בוטל ההסכם שנחתם בין הצדדים. עוד ציין הדר, כי הוא התיר לנתבע לעשות שימוש בתמונות בהן צילם את בתו(נ/8 סעיף 18).

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 10527-04-09 אנדריאה בוצ'לי בע"מ ואח' נ' קאשי ואח'

44. כמו כן התובענה מבוססת על מסמך ובו צילום המחאה ע"ס 15,000 ₪ שנמשכה מחשבונה של מירב פלצור ביום 11.1.07 לטובת "מבטים" (ת/9 נספח י"ז 2). במסמך זה נכתב, כי ברגע ששיק זה יפרע בבנק, הנתבע מתחייב לחתום על טפסים לצורך העברת זכויות היוצרים על שתי הפקות צילומים ומסירת שני דיסקים של תמונות ההפקה. הנתבע לא התייחס למסמך זה בסיכומיו שכן גירסתו ביחס למסמך זה לא התקבלה במסגרת תצהירו (נ/4 סעיף 18 שנמחק) בשל העובדה שהסברו ביחס לכך לא נזכר בכתב ההגנה. לא מצאתי במסמך זה כל ביסוס לטענות התביעה מלבד הבהרה נוספת לכך שהנתבע נדרש לחתום על טופס העברת זכות יוצרים כדי שהזכות בתמונות אכן תועבר לידי התובעות.

45. יתירה מכך, קיים מסמך הנושא את הכותרת MABATIM (ת/9 נספח י"ז 3) הממוען לתובעת 2 ונכתב בו בכתב יד "הנדון: העברת זכויות יוצרים על תמונות שבוצעו ב-3 הפקות נפרדות שבוצעו בחודש 12/2006. אני מאשר בזאת לחברת IBC להשתמש בתמונות הללו לצרכם האישי בכבוד רב אושרי קאשי". מתצהיר הנתבע הובהר, כי הוא התיר לקוראלי להשתמש בתמונות אבל במקביל לשימוש שלו וכך גם באשר לחתימה כלשהי על העברת זכות היוצרים (נ/4 סעיף 19). קוראלי נדרש להתייחס למסמך זה בעדותו והוא הסביר זאת כהתחכמות של הנתבע. כאשר עומת עם העובדה, כי מחד גיסא הוא מסתמך על הסכם זה ומאידך גיסא הוא מסביר זאת כהתחכמות - הוא הכחיש זאת ואמר (עמ' 37 לפרוט' ש' 4-8): "המסמך הזה הוא חלק ממסכת התכתבויות בכתב ידו של הנתבע, שהיה אמור בכלל לחתום על הטופס מלכתחילה, אבל בהתחכמויות, כי אני רואה את התאריך של המכתב הזה שהגיע פקס ממשרדו ביום 7.1.07, לאחר שהוא קיבל את מלוא התשלום של ההפקות, ולאחר הבטחותיו הטלפוניות שתומללו, במקום לחתום על הטופס המתבקש הוא התחכם בכתב ידו בניסוחו הוא".

46. המסמך האחרון עליו מסתמכת התובענה הינו טופס העברת זכויות יוצרים מיום 8.5.07 שכותרתו הינה פרטי התובעת 2 (ת/9 נספח י"ז 4) ובו נכתב כי הנתבע מוכר ומעביר בזאת לתובעת 2 "את כל הזכויות, רישיון ובעלות על זכויות היוצרים של כל תמונות וצילומים של הדוגמן/ית _____". פרטי הדוגמן חסרים גם בהמשך המסמך וכן חתימתו המאשרת לעשות שימוש בתמונות. בפרטי הצלם הנקובים במסמך צויין אושרי ולצד זה ישנה חתימה. קוראלי נשאל מדוע לא צויינו פרטי הדוגמנים בטופס זה והוא השיב (עמ' 33 לפרוט' ש' 22-24): "אני אישית לא ידעתי

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 10527-04-09 אנדריאה בוצ'לי בע"מ ואח' נ' קאשי ואח'

את השמות שלהם. הנתבע חתם על המסמך הזה בבית המשפט ביום 8.5.07 בזמן הדיון, היה גם טופס באנגלית עליו היה אמור לחתום אבל הוא טען שהוא לא קורא אנגלית ולכן לא חתם עליו". בנוסף העיד לגבי העדר חתימות הדוגמנים, כי (עמ' 33 לפרוט/ש' 26) "זה לא היה רלבנטי לזכויות היוצרים".

47. מסמך נוסף שמבהיר לטעמי את שאלת הבעלות בזכות היוצרים בתצלומים הינו דואר אלקטרוני ששלח קורהלי לנתבע ביום 15.1.07 (נ/4 נספח 1) בנושא "העברת זכויות יוצרים ל-IBC מבטים לידי אושרי קאשי 15 לינואר 2007" ובו נכתב כך: "אי העברת זכות היוצרים כמוסכם וזאת לאחר שקיבלת תשלום של 15,000 ₪, משמע, שחומר ההפקה הוא בלתי שמיש והכסף ששולם עבורו- לריק. במצב נתון זה ובמידה וטופס העברת זכויות היוצרים לא יחתם על ידך כמובטח, לא תישאר בידי החברה הברירה, אלא, לדרוש את הכסף ששולם לך, חזרה... בכבוד רב יובל קורהלי-IBC XRD". קורהלי נשאל בזיקה לכך האם הבין, כי זכויות היוצרים לא היו מצויות בידי התובעות והוא שלל זאת וכאשר התבקש להבהיר את העובדה שלגביה נכתב ש"חומר ההפקה יהיה בלתי שמיש" הוא השיב (עמ' 34 לפרוט/ש' 4-3): "חלק מההסכם איתו היה חתימה על טפסים למען הסר ספק. זה לא נחתם והוא הפר חוזה וזה מה שכתבתי לו".

48. מהמקובץ לעיל התרשמתי, כי חומר הראיות שהוצג בפני אינו מספיק כדי לקבוע כי הבעלות בזכות היוצרים בתצלומים שצילם הנתבע שייכת לתובעת 1. מהראיות עליהן מתבססת התביעה עולה, כי מכלל ההתקשרויות בין הצדדים נדרשה קיומה של הסכמה בכתב בין הצדדים, המעידה על כך שמזמינת העבודה, תהא בעלת זכויות היוצרים בתצלומים. מהמסמך הראשון – החשבונית שצירף קורהלי לתצהירו (נספח י"ז1) עולה, כי הזכויות שהועברו היו למעשה ללא הרשאה עקב המחלוקת שניטשה בין הורי הדוגמנית שיר הדר. קורהלי שנסמך על מסמך זה סתר עצמו כאשר העיד, כי עמדת התובעות הינה, כי מסמך זה לא הספיק לצורך העברת הזכויות בתצלומים. המסמך השני (ת/9 נספח י"ז2), מדגיש באופן ברור, כי היה דרוש מסמך בכתב לצורך העברת זכות היוצרים מהנתבע לתובעות מזמינות העבודה. עמדת התובעות לגבי המסמך השלישי שהוגש מטעמן ביחס להעברת הזכויות (נספח י"ז2 לתצהירו של קורהלי), עוררה בי תמיהה שכן קורהלי העיד, כי מדובר במסמך המהווה התחכמות של הנתבע. באותה נשימה הוא נסמך עליו לצורך ביסוס התביעה. המסמך היחיד המפורש לעניין העברת זכות היוצרים (ת/9 נספח י"ז4) הוא מסמך

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 10527-04-09 אנדריאה בוצ'לי בע"מ ואח' נ' קאשי ואח'

חסר וגם ממנו עולה במפורש, כי נדרש הסכם חתום בין הצדדים לצורך העברת הזכויות. גם מתמלילי השיחות בין הנתבע לקורחלי שצירף האחרון לתצהירו, ניכר כי נדרשה חתימה על הסכם העברת הזכויות בתצלומים לצורך בעלותן של התובעות (ת/9 נספח כ', עמ' 9-12). לפיכך אני קובע כי זכות היוצרים בתצלומים היא בבעלותו של הנתבע ומשכך אני דוחה את הטענה בדבר הפרת זכות היוצרים בתצלומים.

49. נותר לבחון טענה נוספת אותה העלו התובעות, לפיה הנתבע הפר את סימני המסחר של התובעת 1 (ת/9 נספח ה) בכך שסימני המסחר שולבו בבגדים שצולמו ע"י הנתבע. עוד נטען, כי הנתבע העתיק את התצלומים המפרים ופרסמם באתר האינטרנט שלו ועשה שימוש בלתי מורשה בסימני המסחר. קורחלי עומת בעדותו עם הצהרתו (ת/9 סעיף 6) לפיה התובעת 1 קיבלה את הזכות לרשום על שמה סימני מסחר הקשורים עם חברת אנדריאה בוצ'לי ועם כך שלא הציג תימוכין לכך והוא השיב (עמ' 21 לפרוט' ש' 18) "יש לי מסמך כזה, אני אוכל להמציא אותו לבית המשפט תוך שבועיים" והסביר את פרק הזמן הדרוש להמצאת המסמך בכך (עמ' 21 לפרוט' ש' 20) "כי אם המסמך בארה"ב ייקח לי זמן להביא אותו". כאשר נשאל שוב אם קיים מסמך כזה השיב (עמ' 21 לפרוט' ש' 23): "יש כזה מסמך, לא בזו הלשון. יש התקשרות בשנת 2006". יודגש, כי המסמך האמור לא הומצא לתיק בית המשפט. גם לשאלת בית המשפט באשר לאי התייצבותו של נציג מטעם חברת אנדריאה בוצ'לי בבית המשפט לצורך הגנה על סימני המסחר שלה, השיב קורחלי באופן לא משכנע ומתחמק, כי (עמ' 27 לפרוט' ש' 20) "מייעוץ משפטי שקיבלתי יש בתיק די ראיות כדי לבסס את התביעה ואין בכך צורך". קורחלי המשיך וטען שהוא העביר לנציגי חברת אנדריאה בוצ'לי את העצה אך לא היתה לו כל אסמכתא לכך (עמ' 27 לפרוט'). מאחר וההתובעת לא הציגה כל ראיה בדבר התקשרות כלשהי עם חברת אנדריאה בוצ'לי ביחס לכך שהיא הקנתה לה את סימני המסחר שלה וביקשה כי תרשום אותם בישראל - הרי שדין טענת התובעת 1 להפרת סימני המסחר להידחות.

לאור כל האמור, אני דוחה את התביעה על כל ראשיה ומחייב את התובעות, ביחד ולחוד, לשלם לנתבע עבור הוצאותיו ושכ"ט עורך-דינו, סכום כולל של 75,000 ₪.

סכום זה ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד לתשלום המלא בפועל.

ניתן היום, ט"ז אלול תשע"ב, 03 ספטמבר 2012, בהעדר הצדדים.

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 10527-04-09 אנדריאה בוצ'לי בע"מ ואח' נ' קאשי ואח'

אברהם יעקב, שופט

1
2